

TEZAU LITURGIC

11 IUNIE

SLUJBA SF. APOSTOL BARNABA AL CIPRULUI

ATENA, 2010

11 Ἰουνίου

Ἀκολουθία

Ἁγίου Ἀποστόλου ΒΑΡΝΑΒΑ

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰ τύχοι οὖν ἔντινι τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, εἰς τὸ Κύριε Ἐκέκραξα ἰσιῶμεν στίχ. η' καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς δ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου δ', εἰ δ' ἔκτος τύχοι τούτων, ἅπαντα τοῦ Ἀποστόλου εἰς η'. Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑπίστου κληθεὶς τῆς Βασιλείας.

Ἄξιως ὄντως Βαρνάβας ἐπεκλήθης, μιστὰ παναοίδημε ὑπ' Ἀποστόλων Χριστοῦ· σὺ γὰρ υἱὸς παρακλήσεως, πᾶσιν ἐδείχθης, χρησταῖς ἐλπίσι παραμυθούμενος, Σταυρὸν φόρτον ἄρας τε τὸν ἐλαφρώτατον, ζυγὸν τε φέρων χρηστότατον, τῆς ἁμαρτίας ἄχθος ἐξαίροντα τὸ πικρότατον· ὅθεν σὲ πίστει μακαρίζομεν, εὐφημοῦντες ἀεὶ Παμμακάριστε, ὡς Ἀπόστολον μέγαν, παρακλήτου ὡς ἐπώνυμον. (Δίς).

Μέγα τὸ κλέος τὸ σὸν ἐστὶ Βαρνάβα, ἐπεὶπερ αὐτόκλητος Χριστῷ προσέδραμες, πεισθεὶς τοῖς λόγοις καὶ θαύμασι· διὸ προφρόνως, μετὰ τοὺς Δώδεκα Χριστὸς ἔταξεν, ἐν τοῖς Ἑβδομήκοντα κορυφαιότατον· αὐθις δὲ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μετὰ τοῦ Παύλου, Ἀπόστολον σὲ ἴδιον ἔφησεν, ἐξαποστεῖλαν

προηγούμενον, εἰς τὰ ἔθνη, Χριστῷ ἃ προσήγαγες, προσκυνεῖν ἐκδιδάξας, μίαν φύσιν τρισυπόστατον.

Εὐχαριστήριον ὕμνον σοι προσάδει, πατρίς ἢ τιμία σου Κύπρος αἰοῖδιμε, ὅτι σὺ ταύτην Ἀπόστολε ἐξ οἰκουμένης, πάσης σαυτῷ εἰς θρόνον ἐστήριξας, καὶ γὰρ Ἀντιόχειαν, σὺ προετοίμασας, καὶ Ῥώμην αὔθις τῷ Σίμωνι, τὴν Ἀλεξάνδρου, Μάρκῳ τῷ πάνυ. Πρώτας τῶν Πόλεων, τὴν δὲ πατρίδα οἰκειωσάμενος, Ἀποστόλων εἰς θρόνον ἀπέδειξας, Βασιλείοις τιμήσας, αὐτεξουσίοις τε γνωρίσασιν.

Ἔτερα. Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Εἴληφας Ἀπόστολε, κατὰ δαιμόνων ἀήτητον, ἐξουσίαν καὶ δύναμιν, Χριστοῦ ἐν ὀνόματι τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους τούτων ἀπελαύνων, καὶ διελήλυθας τὴν γῆν, καταλαμπρύνων καθάπερ ἥλιος, τὴν Ῥώμην τὴν αἰοῖδιμον, καταλαβὼν πρῶτος ἔνδοξε, τοῦ Χριστοῦ ἀνεκήρυξας, τὴν σωτήριον ἔλευσιν. (Δίς).

Πρώτην ἀγαθότητα, καὶ φυσικὴν καὶ ὑπέρθεον, πολιτείαν μιμούμενος, ἀνὴρ, ἐχρημάτισας, ἀγαθὸς Βαρνάβα, κατὰ μετουσίαν καὶ παρακλήσεως υἱός, διαφερόντως ὀνομαζόμενος, τῶν τρόπων σοῦ χρηστότητι, καὶ τῇ τοῦ νοῦ καθαρότητι, τοὺς πιστοὺς παρεκάλεσας, ἐπιμένειν τῇ χάριτι.

Ὅργανον εὐάρμοστον, τῇ θεϊκῇ κυβερνώμενον, ἐνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Βαρνάβα γενόμενος, τῶν ἐθνῶν τὴν κλήσιν, σὺ κατεπιστεύθης, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, μεταρρυθμίζων λόγοις καὶ

πράξεις, καὶ ταῦτα κατεφώτισας, ὁμολογεῖν ἀληθέστατα, Ἰησοῦ τὴν θεότητα, καὶ Σωτῆρος, αἰδίμει.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'. Ἰλαρίωνος Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου.

Λευϊτικῆς ἐκβλαστήσας φυλῆς, Προφητικῆς τε καὶ Ἱερατικῆς, ὡς Μωϋσῆς, καὶ Σαμουήλ, τὴν νομικὴν μετὰ Ἀαρὼν Ἱερωσύνην ὑπερέλασας. Χριστῷ γὰρ φοιτήσας Θεῷ Βασιλεῖ καὶ Ἀρχιερεῖ, τῆς χάριτος Λειτουργός, μύρω νοητῷ κατακέχρισαι, καὶ Ἀπόστολος ἐθνῶν προχειρισθείς, εἰς τὴν οἰκουμένην ὑπὸ τοῦ Πνεύματος ἐξαπεστάλης, τὴν Ἀρχιερατικὴν ἐπωμίδα ὡς ποιμὴν, καὶ τὸν ποδῆρη οἷα δίκτυον, ὡς ψυχῆς ἀλιεὺς καὶ τὸ πολύτιμον λόγιον, ὡς κῆρυξ τῆς χάριτος ἀπημφιάσω. Ἄρτον Οὐράνιον, καὶ Οἶνον σωτήριον, θυσίαν ἀναίμακτον προσφέρων, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Ὅθεν ἀντὶ γνόφου, καὶ νεφέλης, τὴν γλωσσοπυρσόμορφον τοῦ Πνεύματος χάριν δεξάμενος, ἐξουσίαν εἴληφας ἀφιέναι ἁμαρτίας, φωτίζειν τε καὶ καθαίρειν, καὶ ἀγιάζειν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς, εἰ ἐστὶν, εἰδεμήγε·

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν...

Εἴσοδος. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς πρώτης Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτον, καὶ ἀμίαντον, καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς, εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. Ἐν ᾧ ἀγαλλιάσθε, ὀλίγον ἄρτι (εἰ δέον ἐστὶ) λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἵνα τὸ δοκίμιον ἡμῶν τῆς πίστεως, πολὺ τιμιώτερον χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζόμενου, εὐρεθῆ εἰς ἔπαινον, καὶ τιμὴν, καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρῶντες, πιστεύοντες δέ, ἀγαλλιάσθε καρᾷ ἀνεκκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῳ, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν σωτηρίαν ψυχῶν.

Καθολικῆς πρώτης Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί, ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ἡμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ἡμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γεννήθητε, διότι γέγραπτε. Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ

Ἄγιός εἰμι. Καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὰ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε, εἰδότες, ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαράδοτου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου, καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ.

Καθολικῆς πρώτης Ἐπιστολῆς Πέτρου το
Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὑμᾶς ὡς παροίκους καὶ παρεπίδημους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς, τὴν ἀναστροφήν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν, ἵνα ἐν ᾧ καταλαλῶσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς, ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον, εἴτε Βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι, εἴτε Ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις, εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν, ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀγνωσίαν. Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ, πάντας τιμῆσατε. Τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε. Τὸν Θεὸν φοβεῖσθε. Τὸν Βασιλέα τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ

ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως, ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἁμαρτάνοντες, καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; Ἄλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῶ, εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Ὃς λοιδορούμενος, οὐκ ἀντελοιδορεῖ, πάσχων οὐκ ἠπείλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως. Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα. Ἦχος β'.

Βαρνάβα Ἀπόστολε, τὸ ἐξαστράπτων κειμήλιον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ τῶν Κυπρίων τὸ μέγα καύχημα, ὡς υἱὸς παρακλήσεως, ὁ καὶ πρὸ Παύλου τῶν ἐβδομήκοντα Μαθητῶν γενόμενος κορυφή, καὶ μετὰ Παύλου πάλιν τὸ εὐαγγέλιον κηρύξας τοῖς ἔθνεσιν. Ὅθεν καὶ τῆς χάριτος τὸν Λόγον δι' ἔργων πληρώσας, σεαυτὸν προσήνεγκας, ὀλοκάρπωμα καθαρὸν τῷ διδασκάλῳ σου Χριστῷ· ᾧ καὶ πρέσβευε διὰ παντός, Ἀπόστολε ἔνδοξε, ἐν εἰρήνῃ σῶζεσθαι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν χαρμόσυνον καὶ πανέορτον μνήμην σου.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε τῶν Κυπρίων, ὁ δῆμος σήμερον, φαιδρῶς ἑορτάσωμεν ἐπὶ τῇ θείᾳ Πανηγύρει τοῦ ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Θεοκῆρυκος, καὶ θείοις ἐγκωμίοις αὐτὸν στέψωμεν λέγοντες. Χαίροις Βαρνάβα Ἀπόστολε, ὁ πρῶτος ἐν Ἱερουσαλήμ κηρύξας τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον. Χαίροις ὁ τῶν Ἀντιοχείων θεῖος Διδάσκαλος, ὃς καὶ παρεκάλεις αὐτοὺς τῇ Ὁρθοδόξῳ προσμένειν πίστει. Χαίροις ὁ τῶν ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων κορυφαῖος, καὶ τῶν δώδεκα ἰσοστάσιος. Χαίροις τῆς Ἰταλίας ὁ πρῶτος κῆρυξ, Εὐρώπης δὲ καὶ Ἀσίας ὁ θεῖος ῥήτωρ· χαίροις τῶν Κυπρίων τὸ μέγιστον εὖχος, καὶ θεῖον βλάστημα, πρόεδρος καὶ ποιμὴν αὐτῶν, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον· ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, πρέσβευε ὑπὲρ τῆς ἐκλεκτῆς σου ποιμνης, ἀσάλευτον προσμένειν τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ, ἐρηρισμένην καλῶς εἰς αἶωνα αἰῶνος, Πανεύφημε.

Ὁ αὐτός.

Βαρνάβα Πανεύφημε, ὁ τῶν Κυπρίων θεῖος βλαστός, καὶ μέγα καύχημα, ὁ τῶν ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων κορυφαῖος, καὶ τῶν δώδεκα ἰσοστάσιος, ὁ τὴν στήν Πατρίδα τιμήσας εἰς θρόνον πανένδοξε, τοῖς βω ἀσιλείοις χαρίσμασι, καὶ αὐτεξουσίοις γνωρίσμασιν ὁ καὶ θείας Πίστεως πεπληρωμένος ὑπάρχων, πρέσβευε Χριστῷ τῷ σῶ Διδασκάλῳ καὶ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἡ Πάνσεπτος καὶ θεοτίμητος Ἑορτή, τοῦ πανευφήμου Βαρνάβα, ἐπεδήμησε τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, προξενούσα ἡμῖν εὐφροσύνην σωτήριον. Μυστικῶς οὖν κροτήσωμεν, καὶ τούτῳ προσείπομεν λέγοντες. Χαίροις φωστῆρ τῶν ἐν σκότει, ἀκτις ὑπάρχουσα φαεινή. Χαίροις Ἀπόστολε ἔνδοξε, τῶν θείων δογμάτων θεμέλιε ἀρράγέστατε. Χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος, τῶν Κυπρίων τε μέγα καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης φαιδρόν ἀγαλλίαμα.

Δόξα. Ἦχος πλ α΄.

Πιστῶς πανηγυρίζομεν τὴν πάνσεπτον καὶ χαρμόσυνον ἡμέραν τῆς σῆς μνήμης Βαρνάβα πανεύφημε, ἀνευφημοῦντές σε ὡς υἱὸν παρακλήσεως, τῶν ἑβδομήκοντά τε Ἀποστόλων κορυφαιότατον, καὶ τῶν δώδεκα ἰσοστάσιον. Τῶν Ἀντιοχέων δὲ πάλιν φωστῆρα, καὶ τῶν Κυπρίων θεῖον πρόεδρον καὶ ποιμένα. Ὅθεν καὶ τῷ Δεσποτικῷ θρόνῳ σὺν ἄσωμάτοις ἀεὶ παριστάμενος, Ἀποστόλων τε καὶ Μαρτύρων χοροῖς, ἐκτενῶς ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἡ Θεοτοκίον.

Μακαρίζομεν σε...

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά Προσόμια Ἦχος πλ α΄.
Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἀποστολήν τῶν ἐθνῶν, ἐμπιστευθεὶς ὑπὸ τοῦ Πνεύματος ἔνδοξε, Βαρνάβα τῆς οἰκουμένης,

ἀκτινοβόλος φωστήρ, Ἐκκλησίας βάσις ἀπερίτρεπτος, ὁ κήρυξ τῆς χάριτος, εὐσέβειας διδάσκαλος, πίστεως στῦλος γεγονώς, προφητείας τε, ἐνδιαίτημα καθαρὸν καὶ σεβάσιμον, Παύλου ὁ προηγούμενος, τῆς Κύπρου τὸ καύχημα, τῶν ἑβδομήκοντα πρῶτος, τῶν δώδεκα ἰσοστάσιος, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ.: Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν...

Χαίροις ὁ πάλαι μὲν Ἰωσῆ, προσηγορίαν κληρωσάμενος ἔνδοξε, τανῦν δὲ τῶν ἀρετῶν σου περιουσία πολλῇ, τὴν ἐπωνυμίαν ἀμειψάμενος, υἱὲ παρακλήσεως, Παρακλήτου ἐπώνυμε, ἐκ τοῦ Πατρὸς μὲν προρισθεὶς εἰς Ἀπόστολον, ὑπὸ Υἱοῦ τε καὶ Ἁγίου Πνεύματος, σκεῦος ἀγνὸν τῆς χάριτος, ὁ πίστεως ἔμπλεως, καὶ χαρισμάτων παντοίων, ὡς ἀγαθὸς μαρτυρούμενος, Χριστὸν ἐκδυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ.: Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ...

Χαίροις Ἀντιοχέων λαμπτήρ, Χριστιανῶν ἐπωνυμίαν ἐνθέμενος, καὶ Ῥώμην πρῶτος φωτίσας, Εὐαγγελίου αὐγαῖς, καὶ τῆς Ἰταλίας τὸ περίγειον, θαυμάτων πυρσεύμασι καταπλήξας τὰ πέρατα, Μεδιολάνων προεδρεύσας ἐν χάριτι, καὶ τὴν μέλαιναν ἐκδιώξας ἀσέβειαν, αὖθις εἰς Ἀλεξάνδρειαν, Εὐρώπην ἐπέδραμες, Κύπρον σὴν πάλιν πατρίδα, ἀρχὴν καὶ τέλος σοῖς αἵμασι, καὶ λόγοις κοσμήσας νῦν πρεσβεύεις πρὸς τὸν κτίστην ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄. Ἰλαρίωνος Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου.

Ἐχει μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ καὶ ἄμωμος, Βαρνάβα ἰσάγγελε, τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ πατρίδα οὐράνιον, ἔχει δὲ καὶ τὸ πολυάθλόν σου σῶμα, τὴν θεοδίδακτόν σου Κύπρον πατρίδα ἐπίγειον. Ἄνω μὲν τὸ πνεῦμα παρὰ τῷ θρόνῳ τοῦ ἀοράτου Θεοῦ, μετ' Ἀγγέλλων συναγάζεται, τῇ τερπινοτάτῃ θεᾷ τῆς ἀπροσίτου δόξης, ἐντρυφῶν τῆς θεότητος, καὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος τῇ ἐνώσει θεούμενον, κάτω δὲ ἡ σωρὸς τῶν τιμίων Λειψάνων σου, ἰαμάτων πηγὴ ἀναδείκνυται. Ἐπὶ πολὺ δὲ διαρκέσασα, διὰ τὰς πυκνὰς ἐνεργείας, τόπος ἰάσεων ἐπικαλεῖται, διὸ δὴ καὶ νῦν ἡμῖν ἀοράτως συνών, ἐκ τῆς οὐρανίου περιοπῆς, ἐν Θεῷ τε ἐπισκεπτόμενος ἡμᾶς, ἀποσόβησον ἀφ' ἡμῶν ὡς φιλόστοργος, πᾶσαν ὀργὴν ἐπερχομένην διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, λιμοῦ λοιμοῦ τε καὶ σεισοῦ, ἀκρίδος, ὀμίχλης, πυρός τε καὶ χαλάζης, πολέμων ἐπιδρομᾶς καὶ αἰφνίδιον θάνατον, καὶ πᾶσαν ἐπιβουλήν τοῦ διαβόλου, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Δέσποινα πρόσδεξαι

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος, γ΄.

Ἀπόστολε ἅγιε Βαρνάβα, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἐτερον. Ἦχος α' .

Τὸ μέγα κλέος τῆς Κύπρου, τῆς Οἰκουμένης τὸν κήρυκα, τῶν Ἀντιοχέων τὸν πρῶτον τῆς χριστωνύμου κλήσεως ἀρχιτέκτονα, τῆς Ῥώμης τὸν κλεινὸν εισηγητὴν, καὶ θεῖον τῶν ἐθνῶν σαγηνευτὴν, τὸ τῆς χάριτος δοχεῖον, τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος τὸν ἐπώνυμον. Ἀπόστολον τὸν μέγαν, τὸν τοῦ θεοῦ Παύλου συνέκδημον, τῶν ἑβδομήκοντα πρῶτον, τῶν δώδεκα Ἴσοστάσιον, πάντες συνελθόντες σεπτῶς οἱ πιστοί, τὸν Βαρνάβαν ἄσμασι στέψωμεν, πρεσβεύει γὰρ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς, ἥ τὸ
Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'.
Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀπόστολον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ὡς αὐτόπτην τοῦ λόγου καὶ θεῖον κήρυκα, καὶ τῶν ἐθνῶν πνευματικὸν σαγηνευτὴν ὡς ἀληθῶς, ὅτι προσήγαγεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, Βαρνάβας ὁ θεηγόρος, ὁ μέγας ἡμῶν προστάτης, καὶ νῦν πρεσβεύει ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς ἥ τὸ Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας Παρθένε Ἄχραντε, ἀνενδοιάστως ἐχόντων σκέπη ὑπάρχουσα, ἐκ ποικίλων πειρασμῶν, καὶ περιστάσεων, καὶ κινδύνων

καλεπῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, πρεσβεύουσα τῷ Υἱῷ σου, σὺν τοῖς Αὐτοῦ Ἀποστόλοις, καὶ σῶσον πάντα τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος πλ δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν καὶ ὀδηγόν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας τὴν ἀπαρχήν, τὸν θεῖον ὑμνήσωμεν τοῦ Κυρίου Ἀπόστολον, ὅτι φῶς τοῖς ἐν σκότει ἡμῖν ἐξανέτειλε, καὶ τὸν ἥλιον πᾶσι τῆς δόξης ἐγνώρισεν, ὅθεν καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων καθεῖλε. Τριάδα γὰρ ἐκήρυξεν ἐν μιᾷ τῇ θεότητι, διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῷ. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος, τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν παράδεισον, τῆς Εὐσας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης ὅλης τὸ μέγα κειμήλιον, ὅτι σωτηρία ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ, καὶ ἄφεσις τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων, διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ, καὶ Θεῷ, τῶν παισμάτων δοθῆναι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸν πανάγιον Τόκον σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς συνέκδημος Παύλου ἀναδειχθείς, καὶ ποικίλους κινδύνους ὑπενεγκών, ἀνδρείως πανεύφημε τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε, καὶ τὸν δρόμον ἀθλήσει τελέσας τῆς πίστεως, σὺν αὐτῷ Βαρνάβα, εὐφραίνῃ μακάριε· ὅθεν καὶ πατρίδα σὴν ἀξίως τιμήσας, εἰς θρόνον ἀπέδειξας Ἀποστόλων ἀοίδιμε, διὰ τοῦτο βοῶμεν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅταν ἔλθῃ τοῦ κρίναι πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, προβάτοις με σύνταξον δεξιοῖς τὸν κατάκριτον, καὶ ἐξωτέρου σκότους, καὶ πάσης κολάσεως, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐξάρπασον Ἄχραντε, ἵνα εὐχαρίστως μεγαλύνῳ τὸν πλοῦτον τῆς σῆς ἀγαθότητος Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ βοῶ σοι γηθόμενος· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Οἱ ἀναβαθμοί. Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν...*

Στ.: *Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται...*

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν: Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καὶ ἑτέρους ἐβδομήκοντα μαθητάς... Ζῆτει τῆς σ' τῆς α' ἐβδομάδος.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ.δ΄

Ἀπόστολε τοῦ Σωτῆρος Βαρνάβα πανεύφημε, τῆς Ἰταλίας ὁ Διδάσκαλος, τῶν Ἀντιοχείων ὁ θεῖος κῆρυξ, καὶ τῶν Κυπρίων τὸ μέγα καύχημα, υἱὲ παρακλήσεως, ἡ γαλήνη τῶν χειμαζόμενων, ἀπαύστως ἐν τῇ θεῖα μνήμῃ σου παρρήσιαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἰκέτευε ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὴν σὴν ποιμνὴν, θεόπνευστε.

Οἱ Κανόνες. Εἰ ἐστὶν Ἑορτὴ, ὁ Κανὼν αὐτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς η΄ καὶ τοῦ Ἀποστόλου εἰς στ΄. Εἰδ΄ οὐκ ἐστὶν, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς στ΄ καὶ τοῦ Ἀποστόλου εἰς η΄.

Ὠδὴ α΄. Τῆς Θεοτόκου. Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Ὡς μόνη τὸν ἄχρονον Υἱὸν ἐν χρόνῳ τεκοῦσα σαρκούμενον, Παναγία ἄχραντε, πάντα τὰ χρόνια, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς πάθη θεράπευσον.

Τὰ τραύματα Πάναγνε τὰ τῆς ψυχῆς μου, καρδίας τὴν πώρωσιν, λογισμοῦ τὴν σκότωσιν, καὶ τοῦ νοῦς ἐκτροπᾶς, ἀφάνισον ὡς συμπαθῆς ταῖς σαῖς δεήσεσι.

Τὸ φῶς ἡ κυήσασα τὸν λυτρωτὴν μου, τοῦ σκότους με λύτρωσαι καὶ βασάνων Ἄχραντε, τῶν αἰωνίων ἐκεῖ, ὅπως σωζόμενος ὑμνῶ τὰ μεγαλεῖα σου.

Νοός μου Πανάμωμε τὰς ἀμαυρώσεις, φωτί σου ἀπέλασον, ἢ τὸ φῶς κυήσασα, τὸ ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ δώρησαί μοι, Ἀγαθή, τὸ φῶς προσβλέψαι τὸ ἐκ σοῦ ἐξανατεῖλαν ἡμῖν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, ποίημα τίνος ἀνωνύμου Κυπρίου.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Ὡς ἀνὴρ ὑπάρχων ἀγαθός, καὶ τῆς παρακλήσεως, υἱὸς φανείς τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, καὶ τῆς ἀμαρτίας μου, τὴν ψυχώλεθρον ἀθυμίαν ἀπέλασον, ὅπως εὐφροσύνης ἔμπλεως γενόμενος ὑμνήσω σε.

Δεδεγμένος Μάκαρ τὸ σεπτόν, φέγγος τοῦ βλαστήσαντος ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα πανόλβιε, Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, ἐκ Λευίτιδος συγγενείας ὀρμώμενος, τῆς Ἱερωσύνης, νόμου τε μετάθεσιν ἐκήρυξας.

Ὁ πιστὸς λαὸς ὁ πανταχοῦ ταῖς διδασκαλίαις σου, καὶ ταῖς αὐγαῖς φωτισθεῖς τῶν θαυμάτων σου, ἀπείρους τὰς χάριτας, τῇ πατρίδι σου Κύπρῳ νέμει Ἀπόστολε, ἦνπερ διασώζεις, πάσης ἐναντίας περιστάσεως.

Ὁ Λουκᾶς σε μάκαρ πρωτουργόν, Χριστωνύμου κλήσεως, Ἀντιοχέων ἐν Πράξεσιν ἔγραψε, Βαρνάβα Ἀπόστολε, ὅθεν ἅπαντες, τῇ πατρίδι σου νέμουσιν, ἔξοχα πρεσβεῖα, καὶ σὲ σφῶν προστάτην ἐπιγράφονται.

Ὁ ναός σου μάκαρ ὁ σεπτός, ὡς τῆ θεία κόνει σου, πεπλουτισμένος Βαρνάβα πανεύφημε πηγὴ ἀναδείκνυται, τῶν ἰάσεων τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσι, καὶ ἐξαιτουμένοις ψυχῶν καὶ σωμάτων τὴν παράκλησιν.

Θεοτοκίον.

Νεανίδων θείων ὁ χορός, ἐνθεαστικώτατα, ἐν γυναιξί σε καλὴν ἀσματίζουσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὠραϊζομένην θεότητος, τὸν καλλοποιὸν γὰρ Λόγον ὑπὲρ Λόγον ἀπεκύησας.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός. Στερεωθῆτω ἡ καρδιά μου.

Τῆς στειρευούσης διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρετῶν, τὴν ψυχὴν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ῥῦσαι με πάσης κατακρίσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄψεως, τοῦ αἰωνίζοντος πυρός, καὶ τοῦ σκότους Πανάμωμε, ἡ τὸ φῶς ἀποκυήσασα, ἡμῖν τὸ ἀνέσπερον.

Τὸ ἀπαραίτητον κριτήριον, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄσβεστον, καὶ τὴν ἀπόφασιν Ἄγνη, τὴν φρικτὴν ὄλως δέδοικα, σπεῦσον σῶσον πρὸ τοῦ τέλους, ἀγαθὴ τὸν οἰκέτην σου.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπὸς Παρθένε Πανύμνητε, τοὺς γὰρ φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταύρου αὐτοῦ, ἀφθαρσίας καταστήσας, κοινωνοὺς θεία χάριτι.

Ἄλλος. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Νεφέλη τὸν ἐκούσιον, ἡμῖν ὄμβρον φέρουσα, ἐκ τῶν πηγῶν τῆς χάριτος, καθωράθης Βαρνάβα ἔνδοξε, καὶ τρυφῆς τὸν χειμάρρουν ποταμίζουσα.

Λαμπόμενοι τῇ χάριτι, τοῦ Σταύρου σου Δέσποτα, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, σοὶ τὰ ἔθνη πίστει προσάγουσιν, ὁ Βαρνάβας καὶ Παῦλος οἱ θεόφρονες.

Σοφίας θείας ἔμπλεως, γεγονὼς καὶ πίστεως, Βαρνάβα παναοίδημε, τὴν σὴν ποιμνὴν σοφίας ἔμπλησον, καὶ πίστεως καρποὺς φέρειν ἀνάδειξον.

Ἡ Κύπρος μὲν τὴν κόνιν σου θησαυρὸν ἀσύλητον, σεμνηνομένη κέκτηται, οὐρανὸς δὲ τὸ θεῖον πνεῦμά σου, ἐξ οὗ νῦν ἐποπτεύεις τοὺς τιμῶντάς σε.

Οὐράνιον πολίτευμα, κεκτημένος ἔνδοξε, πατρίδα σὴν τιμῶσάν σε μὴ παρίδης κακουκουμένην δεινῶς, ἐξ ἔθνῶν τῶν τῆς Ἄγαρ, ἀλλὰ λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Ἐφάνης καθαρότητι, ὡσεὶ κρίνον Δέσποινα, τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμπουσα, λαμπηδόσι τῆς παρθενίας σου, ἐν μέσῳ Θεοτόκε Παναμώμητε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Τοῦ νόμου τὴν σκιάν, σὺ λιπὼν ὡς ἐκέφρων, τῇ χάριτι φοιτᾷς, θεοφόρε Βαρνάβα, κατὰ πόλιν καὶ χώραν, τοῦ σταυρωθέντος φέρων τὸ ὄνομα, θαύμασι καὶ σημείοις, τοὺς ἀπειθοῦντας πρὸς τὴν ἀλήθειαν, καθοδηγήσας ὥφθης ἐν Χριστῷ, τοῦ κόσμου παράκλησις.

Ἐτερον, Ἦχος ὁ αὐτός. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως σὺ ἐσχηκώς, σὲ μυοῦσαν Παμμάκαρ τὰ ὑπὲρ νοῦν, σοφίαν κακοδαίμονα, τῶν Ἑλλήνων ἐμώρανας, καὶ τῶν ἔθνῶν ἐγένου φωστήρ καὶ Ἀπόστολος, Ἀντιοχέων πρῶτος ὑπάρξας διδάσκαλος, καὶ Μεδιολάνων προεδρεύσας ἀξίως, πατρίδα ἐτίμησας, σὴν εἰς θρόνον Πανεύφημε, ᾧ Βαρνάβα θεόπνευστε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς ἡ Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων, τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν Πανάγιον Τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸν πανάγιον τόκον σου.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Παρθένε Παναγία ἀμόλυντε σκηνή, μολυνθέντα παισίμασι καθάρισόν με νῦν, τῶν οἰκτιρμῶν σου ῥανίσι καθαρωτάταις, καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω, δόξα σοι Ἄγνη θεοδόξαστε.

Ναὸς ἡγιασμένος ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ οἰκήσαντος, Παρθένε ὑπὲρ νοῦν, αὐτὸν δυσώπει

ἀμαρτιῶν ἡμᾶς ῥύπου, ἀποκαθάραι, ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καὶ κατοικητήριον Πνεύματος.

Ἐλέησόν με μόνη ἐλέους ἢ πηγὴν, Θεοτόκε τέξασα, καὶ λῦσον τὴν δεινὴν, ψυχῆς μου νόσον, καὶ πώρωσιν τῆς καρδίας, δακρύων ῥεῖθρα καὶ κατάνυξιν πρὸ τέλους, θείαν δωρουμένη πρεσβείαις σου.

Νοήσας ὁ Προφήτης ἐν Πνεύματι Θεοῦ, ὅρος σε προέγραψε κατάσκιον Ἄγνη, τοὺς ἐκτακέντας φλογμῶ πολλῶν ἐγκλημάτων, ἀποκαθάραις μεσιτείαις σου Παρθένε, μόνη τῶν βροτῶν ἢ ἀνόρθωσις.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ἐπόμενος προσταγαῖς τοῦ Δεσπότη Ἀπόστολε, Βαρνάβα Πανεύφημε, τοῖς πενομένοις διένειμας, ὅλην σου τὴν ὑπαρξιν, καὶ Χριστοκῆρυξ ἐγένου μεγαλόφωνος.

Ὡς ἥλιος διατρέχων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, Βαρνάβα πανένδοξε, ἀκτινοβόλοις ἐλλάμψεσι, Παύλῳ ἐφεπτόμενος, καταλαμπρύνεις τῷ λόγῳ τῷ τῆς χάριτος.

Συνέκδημον σὲ τοῦ Παύλου Βαρνάβα γενόμενον, καλῶς τὸν ἀγῶνά τε ἀγωνισάμενον δόξης σε, Λόγος ὁ προάναρχος, συγκληρονόμον τῆς αὐτῆς κατηξίωσε.

Τῷ Πέτρῳ σὺ προκατήρτισας Ῥώμην αἰίδιμε, Ἀλεξάνδρου πόλιν τε, Μάρκῳ, σοῖς λόγοις καὶ θαύμασιν, ὅθεν τῶν ἀγῶνων σε, Χριστὸς ἀμείψας ἀξίως ἐστεφάνωσε.

Προστάτην σε τῆς ἡμῶν σωτηρίας γινώσκομεν, τὰ τῷ σῶ κηρύγματι, πεφωτισμένα θεόσοφε, ἔθνη, καὶ τιμῶμέν σου, τὴν θείαν κόνιν, καὶ Κύπρον τὴν ἐνέγκασαν.

Θεοτοκίον.

Ἡ τῆς Εὔας θεομήτορ κατάρα τῷ τόκῳ σου, λέλυται Πανάμωμε, σεσαρκωμένον γὰρ τέτοκας, λόγον τὸν αἶδιον, τὸν εὐλογίας τὸν Κόσμον στεφανώσαντα.

Ῥδὴ ε'. Τὴν Σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Τὰς κόρας τῆς καρδίας μου διάνοιζον Ἀγνή βλέπειν με τρανῶς τὴν θείαν λαμπρότητα, καὶ τὴν δόξαν τὴν ἀνέκφραστον, ὅπως ἐλέους τύχῳ, καὶ αἰωνίου δόξης.

Ἐν δύο ταῖς θελήσεσι τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς, τέτοκας Τριάδος Πανάχραντε, μίαν τὴν ὑπόστασιν, ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι.

Πανάχραντε ὡς τέξασα Σωτῆρα καὶ Θεόν, πρέσβευε ἐκ πάσης με θλίψεως, καὶ νοσημάτων καὶ κακώσεως, σῶον, συντηρηθῆναι τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον,

Δυσώπησον ὃν ἔτεκες Παρθένε ὑπὲρ νοῦν, σῶζεσθαι τοὺς πίσει σοι κράζοντας, χαῖρε Παρθένε παναμώμητε, χαῖρε εὐλογημένη, τοῦ κόσμου προστασία.

Ἄλλος. Μεσίτης Θεοῦ.

Ὁ νόμου σκιάν, ὑπερβάς, καὶ χάριτι λαμπόμενος, τῶν ἐθνῶν τὸ πλήρωμα, εὐαγγελιζόμενος ἐφώτισεν, ὁ Βαρνάβας ὁ θεῖος τῷ τοῦ Χριστοῦ κηρύγματι.

Βοῶντος φωνή, ἐν ἐρήμοις ἔθνεσιν ἐγένου σοφέ, τῆς
θείας σαρκώσεως, τὸ ὑπὲρ κατάληψιν, μυστήριον,
ἀναγγέλλων τοῖς πᾶσι, Βαρνάβα Παμμακάριστε.

Βαρνάβα πιστοὶ τῷ σεπτῷ τεμένει πάντες
δράμωμεν, βρῦει γὰρ ἰάματα, ψυχῇ τε καὶ σώματι
σωτήρια, πᾶς διψῶν ἀρυσάσθω, κενούται γὰρ
οὐδέποτε.

Εἰς θρόνον τὴν σὴν, Ἀποστόλων Κύπρον
ἐγκαθίδρυσας, Βαρνάβα αὐτόνομον, αὖθις δὲ
γνωρίσασι τετίμηκας τῶν πιστῶν Βασιλέων,
Ἰουστινιανοῦ καὶ Ζήνωνος.

Ἀγνώμων μηδεὶς, πονηρὸς μὴ γένοιτο ζηλότυπος,
ἔχει γὰρ τι μέγιστον, Κύπρος ἢ περιίδοξος, καὶ ὄλβιον,
σὺν σπαργάνοις τὴν κόνιν, Βαρνάβα τοῦ
Παμμακάρος.

Θεοτοκίον.

Ἴδου ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε πάναγνε Χριστὸν τὸν Θεόν,
ὑπὲρ Λόγον ἔσχηκας, ὡσπερ Ἥσαϊας προηγόρευσεν,
ὑπὲρ φύσιν δὲ τοῦτον, Θεογεννήτορ τέτοκας.

Ῥδὴ σί'. Ὁ Εἰρμός. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Μολυνθέντα μὲ πολλαῖς, ἁμαρτίαις δυσωπῶ, σὲ τὴν
ὄντως ἀγαθὴν, καὶ ἀμόλυντον σκηνήν, ἀπόπλυνον,
παντοίου ῥύπου τῇ μεσιτεία σου.

Κυβερνήτις μοι γενοῦ, θαλαττεύοντι ἀεὶ, ἐν πελάγει
τῶν δεινῶν, τῶν τοῦ βίου πειρασμῶν, καὶ σῶσόν με,
πρὸς σωτηρίας ὄρμον ἰθύνασα.

Τρικυμῖαι λογισμῶν, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, καὶ βυθὸς ἀμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, χειμάζουσι, βοήθησον μοι, ἅγια Δέσποινα.

Μεγαλεῖα σοι αἰεὶ, ἐποίησατο Χριστὸς, ὃν ἰκέτευε αἰεὶ μεγαλῦναι ἐπ' ἐμοί, τὰ πλούσια αὐτοῦ ἐλέη Θεοχαρίτωτε.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ παισιμάτων κυκλούμενος.

Τὴν πηγὴν τῆς σοφίας διδάσκαλον, ἔχων παναοίδημε, Λόγον τὸν ἄναρχον, τὴν κοσμικὴν ἐμώρανας, θεοκήρυξ σοφίαν τῇ χάριτι.

Ῥιζοτόμος ἀξίνη γεγένησαι, τὴν ὑλομανήσασαν ἀπάτην τέμνουσα, τοῖς ὑπὲρ Λόγον θαύμασι, τεθηγμένη Βαρνάβα θεσπέσιε.

Ἐν ὄνειρῳ ποτε σὺ ἐφέστηκας, τῷ θεοσεβεῖ καὶ πιστῷ Ἀρχιποίμενι, Βαρνάβα παναοίδημε, Ἀνθεμίῳ, καὶ τούτῳ προσείρηκας.

Ἴδε δένδρον, ὑφ' οὗ τεθησαύρησαι, λείψανον ἐμὸν σὺν Ματθαίου τῷ τμήματι, σπεῦσον ταχὺ ἐξάγαγε, μὴ παρίδης τὸ φῶς ὑπὸ μόδιον.

Ὡς ἀνήχθη σπουδῇ Εὐαγγέλιον, Ζήνωνι πιστῷ Βασιλεῖ ἐπιδίδοται, ὃς ἅμα τὸ αὐτόνομον, βασιλείοις κοσμεῖ τοῖς γνωρίσμασιν.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, οὐρανὸν ἐπίγειον ἄλλον ἀνέδειξε, σὲ θεομῆτορ Ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανε.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοῦ Κυρίου γέγονας παναληθῆς ὑπηρέτης,
Ἀποστόλων ὄφθης τε τῶν ἑβδομήκοντα πρῶτος,
ἠύγασας καὶ σὺν τῷ Παύλῳ τὸ κήρυγμά σου, ἅπασι
καταμηνύων Χριστὸν Σωτῆρα, διὰ τοῦτο ὑμνωδίας τὴν
θεῖαν μνήμην Βαρνάβα τελοῦμέν σου.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀρετῶν σου τὴν πληθύν, τίς ὅλως ἐξισχύσει,
εὐφημῆσαι, Ἀπόστολε Κυρίου; πῶς τῆς σοφίας τοῦ
Θεοῦ, ὄντως ἐρευνήσας τὸν ἀπόρρητον βυθόν, ἐκεῖθεν
κατεπλούτησας, πάντα τῆς ἀληθείας τὰ νάματα, ὅθεν
τὴν οἰκουμένην καταρδεύεις ὡσπερ ῥήθροις, ταῖς
ἐνθέοις σου θεηγορίαις. Διὸ ὁ ἐξ ἐθνῶν λαός, ὡς
Χριστομύστην, ὡς κλήσεως πρωτουργὸν τῆς
Χριστωνύμου, σὲ εἰλικρινῶς τιμῶντες ἐν ὑμνωδίας,
τὴν θεῖαν μνήμην Βαρνάβα τελοῦμέν σου.

Συναξάριον.

Τῷ αὐτῷ μηνί ια', τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ
Πανευφήμου Ἀποστόλου Βαρνάβα.

Στ.:

Νάρδον εὐῶδες ἐκπιασθὲν τοῦ Κύπρου.

Τὸν Βαρνάβαν ἔσχηκα, φησὶν ἡ Κύπρος,

Βαρνάβας ἐνδεκάτη θεοεἶκελος σῶμματα μῶσεν.

Τὸν Βαρνάβαν σε τίς ἐπαινέσει Λόγος.

Εἰμὴ παρείη Θειόφυνός σου Λόγος;

Ἐνδεκάτη παρακλήσεως βῆ τέκος Οὐρανὸν εὐρύν.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός. Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας.

Τὴν μιανθεῖσαν Ἄκραντε ψυχὴν, Ἄγιασον πάντοτε τοῦ δούλου σου Ἄγνη, καὶ τοῦ νοῦς δεινὰς αἰχμαλωσίας, καὶ καρδίας πώρωσιν, καὶ τῶν δαιμόνων ὀρμᾶς τάχος ἀφάνισον.

Νενεκρωμένον πάθεσι σαρκὸς, Πανάμωμε ζώωσον τὸν νοῦν μου καὶ Θεῶ τὰ ἀρεστὰ ἐπιτελεῖν ἐνίσχυσόν με, ἵνα μεγαλύνω σε, ἵνα δοξάζω ἀεὶ τὴν ἀγαθότητά σου.

Νέκρωσόν μου Δέσποινα ἄγνη, τὰ τῆς σαρκὸς πάθη, καὶ ψυχῆς μου ταπεινῆς, ῥύπον δεινὸν ἐναποσμήχουσα Παρθένε, καὶ λογοθεσίου μου τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν ῥῦσαι καὶ Σῶσόν με.

Σοι Παναγία ἄκραντε ἄγνη, οἱ δοῦλοι σου πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτός, προσπίπτομεν, συντετριμμένη διανοία, δυσωποῦντες λύτρωσιν, ἁμαρτημάτων εὐρεῖν ἡμᾶς ταῖς σαῖς προσευχαῖς.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἄγιως τὸν Ἅγιον, τὸν Ἄγίοις ἀναπαυόμενον, Βαρνάβα ἀνεκήρυξας Υἱὸν τὸν συνάναρχον Πατρὶ καὶ σύνθρονον ἄνθρωπον γενόμενον, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν πραγματευόμενον.

Βολίδες ἀστράπτουσαι, τὸ θεῖον φέγγος, Βαρνάβας ὁ πάντιμος, Παῦλος ὁ θεόληπτος, ὡς φῶς

ἔξεπορεύθησαν, καταλαμπρύνοντες, Λόγω τῷ τῆς χάριτος, ἔθνῶν τὴν παγκληρίαν οἱ Χριστοκῆρυκες.

Βοᾷ χαριστήρια, Κυπρίων Νῆσος, ἀπαύστως τιμῶσά σε, Βαρνάβα θεοτίμητε, ἀνθ' ὧν ἀπολαύε ἴσου, πολυειδῶν δωρεῶν, μέλπουσα πρὸς Κύριον, ὁ ὧν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ὡς κλήμα θεόφυτον, θείας ἀμπέλου, Βαρνάβα Ἀπόστολε, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, τὰ πέρατα, τῆς οἰκουμένης σαφῶς, ἔβλυσας καὶ πάντων τὰς ψυχάς, ἀγαλλιάσεως θείας ἔπλησας.

Τὸ θεῖον σου τέμενος, ἐν' ᾧ τὸ σκῆνος τὸ σὸν τεθησαύριται, πηγὴ ὑπάρχει βρύουσα, τοῖς πᾶσιν ἰάματα, Βαρνάβα ἔνδοξε, ἔνθα οἱ προστρέχοντες, πλουσίως ἀπαντλοῦσι παντοίαν ἴασιν.

Θεοτοκίον.

Ἰθύνουσα Πάναγνε, τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν σὸν πανεύδιον, λιμένα καθοδήγησον, Θεὸν ἢ κυήσασα τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῆς ἀγαθότητος.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός. Ὅν φρίπτουσιν Ἄγγελοι.

Σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς, ὃν αἴτησαι Πάναγνε τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θανατῶσαι, καὶ ζωῶσαι αὐτήν, νεκρωθεῖσαν πάλαι κακίστη ἁμαρτία.

Ἰάσω τὸ σύντριμμα Ἀδὰμ τοῦ χοϊκοῦ, Σωτήρα κυήσασα, Πανάχραντε Θεόν, αὐτὸν ἐκδυσώπει τὰς πληγὰς τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θεραπεύσαι ἀνίατα νοσοῦσης.

Ἀνάστησον κείμενον εἰς βάθη με κακῶν, τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με, πολέμησον ἐχθρούς, τρωθέντα ἀτόποις ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν, Ἀγνή μὴ παρίδης, ἀλλ' οἴκτειρον καὶ σῶσον.

Ίατρευσον Ἄχραντε τὰ πάθη τῆς ἐμῆς καρδίας, κυήσασα τὸν πάντων ἱατρόν καὶ τῆς τῶν Δικαίων δεῖξον, Παρθένε μερίδος, Χριστὸν ἐκδυσωποῦσα.

Ἄλλος. Κάμινός ποτε

Θάλασσαν ἐθνῶν, ταραττεῖν σοῦ τοὺς ἵππους, ὡς εὐεργέτης ἐπεβίβασας, Βαρνάβαν τὸν ἔνδοξον, καὶ τὸν Παῦλον τὸν θεσπέσιον, τὴν πλάνην τὴν πολύθεον, δόγμασι ζωοδότα τῆς εὐσέβειας διώκοντας.

Ἔθου ὡς Θεός, παράκλητε τὸ Πνεῦμα, τὸ παντουργὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ σου φωστῆρας ἐκλάμποντας, τὴν σὴν δύναμιν κηρύττοντας, Υἱοῦ τε γεννήτορος, κράζοντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἄκων Ἱερεῦς, εἰδώλων Προφητεύων, βόας καὶ στέμματα προσέφερε, Βαρνάβα Ἀπόστολε, Θεῷ οἶα σοι θυσόμενος, Θεὸς γὰρ κατὰ μέθεξιν, γέγονας σὺ καὶ χάριν, ὅθεν σὲ πίστει γεραίρομεν.

Θεὸν σὲ λαός, ἐκάλει λυκαῶνων, ἐξηφανίσθαι προσημαίνοντες φωτὶ σοῦ κηρύγματος, ἅπαν σκότος δεισιδαίμονος, δαιμόνων πλάνης ἔνδοξε, μέλπειν δὲ τὸν Δεσπότην, Θεὸν τῶν ὄλων πειθόμενος.

Λίθων ταῖς πυκναῖς, βολαῖς ἐνεκαρτέρεις, τοῦ σοῦ Δεσπότητος ἐκμιμούμενος, Βαρνάβα Ἀπόστολε, τὴν

ἀνείκαστον συμπάθειαν, ὡς ἀγαθὸς καὶ γέγονας συγκοινωνὸς τοῦ πάθους, ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Ἴνα τὴν ἀρὰν τὴν πρώτην ἀφανίσης, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κατάκριμα, τῆς πάλαι προμήτορος, ἐκ Παρθένου θεομήτορος, Λόγε Θεοῦ γεγέννησαι, πᾶσι δεδωρημένος, ἀθανασίαν ἀνώλεθρον.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων, ἐν ἀμελείᾳ διάγω, καὶ τὸ κριτήριον Ἄγνη, τὸ ἀδέκαστον τρέμω, ἐν ᾧ με τήρησον ταῖς σαῖς, ἀγίαις δεήσεσι, θεόνυμφε ἀκατάκριτον, ὅπως ὡς προστάτην μακαρίζω σε αἰεὶ.

Φρίπτω τὸ βῆμα Παρθένε, καὶ τὸ ἀλάθητον ὄμμα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ, πράξεις αἰσχράς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας, καὶ διὰ τοῦτο σοι βοῶ· πανεύσπλαγχνε Δέσποινα, βοήθει μοι, καὶ τῆς τότε ἀνάγκης, ἐξελοῦ με καὶ διάσωσον ἄγνη.

Ὡς φοβερὰ ἡ ἡμέρα τῆς ἐξετάσεως Κόρη, ὡς ἡ ἀπόφασις φρικτὴ, ὡς δεινὴ ἡ αἰσχύνη, τίς ὑποστήσεται λοιπόν, Πανάχραντε Δέσποινα, ἐλέησον τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ πρὸ τέλους, δὸς μοι ἄφεσιν Ἄγνη.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, ἐσκοτισμένον με πάσαις, ταῖς προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, καὶ κακίαις ἀπάσαις, καὶ παροργίζοντα Θεόν, πανάμωμε φώτισον,

ὁδηγοῦσα, πρὸς καλὰς ἐργασίας, ὡς αἰτία οὖσα πάντων τῶν καλῶν.

Ἄλλος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Φῶς χρηματίσαντες, δι' ἀρετῆς Ἀπόστολοι, καὶ φωτὶ τῷ μεγάλῳ μου παριστάμενοι, κόσμῳ τὴν εἰρήνην βραβεύειν, καὶ τὰς ἡμῶν σῶζειν Ἐκκλησίας, ἅσπερ συνεστήσασθε, τὸν Δεσπότην ἰκετεύσατε.

Ῥητόρων δεινότητα, σοφίας σοῦ πυρσεύμασι, θεοφάντορ Βαρνάβα, σαφῶς κατέσβεσας, τῶν ἀπαυγασμάτων τῶν τῆδε, ὡς τὴν πηγὴν ἔνδον κεκτημένος, διὰ τὴν πανίερον, ἑορτὴν σου μεγαλύνομεν.

Τὸ μέγα μυστήριον τῆς τοῦ Χριστοῦ σαρκώσεως, σοῦ ὁ φθόγγος εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐτράνωσεν. Ὅθεν ἐν Ἀσία, Εὐρώπῃ, καὶ ἐν παντί, τόπῳ τὸ σὸν κλέος, Βαρνάβα κηρύττεται, καὶ κοσμεῖ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Τὴν θείαν σου λάρνακα, πιστῶς περιπτυσσόμενοι, τῶν Κυπρίων ὁ δῆμος, σὲ ἰκετεύομεν, σὺ ἡμῶν ὑπάρχεις τὸ κλέος, σὺ ἡ χαρὰ, καύχημα καὶ δόξα, διὰ σοῦ νῦν εὖροιμεν, τῶν παισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, σαφῶς σὲ μεμαρτύρηκεν, ἀγαθὸν ἄνδρα πλήρη, πίστεως, Πνεύματος, θεῖόν τε Ἀπόστολον, ὅθεν, γλῶσσα βροτῶν πῶς σὲ ἐπαινέσει, Υἱὲ παρακλήσεως, ἀλλὰ δέξαι τὸ ἐφύμνιον.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄρθρος εὐρέθης πρωϊνός, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτί, παρθενίας ἀκτῖσι περιαστράπτουσα, τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου τοῦ νοητοῦ, τῆς δικαιοσύνης, ἡμῖν ἐφανέρωσας, θεομητορ ἀεὶ Παρθένε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς μύστης καὶ Ἀπόστολος, καὶ ὑπηρέτης ἄριστος, Χριστοῦ τοῦ μόνου Δεσπότη, Βαρνάβα θεῖε αὐτόπτα, τοῦτον δοῦναι ἰκέτευε, Χριστιανοῖς τὰ τρόπαια, καὶ ἴλασμόν Πανεύφημε, ἀμαρτιῶν τοῖς τελοῦσι, τὴν Παναγίαν σου μνήμην.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς ἢ τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχώρητου Τριάδος, δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ἠϋδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκίασαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς πρῶτον εἰ ἔστιν εἰς δ'. Εἶτα τοῦ Ἀποστόλου. Στιχ. Προσόμοια, Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Καθαρὸν ἐνδιαίτημα, τῆς Τριάδος γεγένησαι, ἀρετῶν λαμπρότητι φαιδρυνόμενος, καὶ ἐν καρδίᾳ δεχόμενος, Βαρνάβα τὴν ἔλλαμψιν, παρ' αὐτῆς καὶ φωτισμόν, τοῦ ἡλίου φαιδρότερον ἐν τοῖς πέρασι, τηλαυγῶς ἐπιπέμπων καὶ φωτίζων, τοὺς ἐν σκότει καθήμενους, τῆς ἀγνωσίας θεόληπτε.

Μωϋσῆς ὡσπερ δεύτερος, σταυρικῆ ῥαβδουχία σου, τῶν δαιμόνων Αἴγυπτον κατεμάστιξας, καὶ πονηρὰς ἀθεότητος, ψαλμικῶς τὴν ἄμπελον, μετηγάγω τῶν ἔθνῶν καὶ πρὸς πίστιν σωτήριον μετεφύτευσας, καὶ Θεὸν καθορῶντα νοῦν εἰργάσω, Ἰσραὴλ πεφωτισμένον, τῇ φωταυγείᾳ τοῦ Πνεύματος.

Ἀβραὰμ ὡς φιλόθεος, Ἰσαὰκ ὡς Πρωτότοκον, σὴν ψυχὴν Ἀπόστολε καθιέρωσας, τῷ τοῦ Ἀνάρχου γενήτορος, Λόγω συνανάρχῳ τε, καὶ Υἱῷ μονογενεῖ, ὃς Πατέρα πολλῶν ἔθνῶν σὲ κατέστησεν, ἐπαξίως καὶ λέγεσθαι καὶ εἶναι, διὰ τοῦτο σὲ Βαρνάβα, χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

Ὡσπερ προῖκα πολύτιμον, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος, τὸν τῷ σῷ ὀνόματι δοξαζόμενον, ναὸν Βαρνάβα πανεύφημε, τῇ Κύπρῳ σου λέλοιπας, ἔνθα πάντες οἱ πιστοὶ, εὐσεβῶς ἀθροιζόμενοι, σοῦ δεόμεθα ἀδιάσειστον τοῦτον τηρηθῆναι, καὶ πρεσβείαις σου ῥυσθῆναι, τοὺς σὲ τιμῶντας κολάσεως.

Δόξα. Ἰλαρίωνος Κύπρου.

Ἐὰν ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ, μεταβῆθι ἐντεῦθεν, καὶ μεταβήσεται, καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσκει, ἔφη ὁ Κύριος. Σὺ δὲ Βαρνάβα θεόπνευστε, ὑπὲρ τὴν δωδεκάδα τῶν Μαθητῶν προαριθμηθεὶς μετὰ Παύλου, πρώτην μὲν κορυφαῖος τῶν ἑβδομήκοντα, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν προκρίτων ἐφάνης ἰσοστάσιος. Οὐ πίστιν μόνον ἔχων ὡς κόκκον σινάπεως, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, πλήρης πίστεως γενόμενος, ποῖα ὡς υἱὸς παρακλήσεως, οὐκ

έτερατούργησας καὶ περὶ σοῦ πιστεύομεν ἀληθῶς, ὅτι τὰ σημεῖα κατὰ Παῦλον ἐνεργάσθη καὶ ἐν σοί, καὶ ἐν πᾶσι σημείοις, καὶ τέρασι, καὶ δυνάμεσιν. Ὅθεν ὡς πότε τὰς Ἐκκλησίας ὑπεστήριξας, καὶ παρεκάλεις προσμένειν, ἐν πίστει καὶ νῦν τὴν ποιμνὴν σου τὴν ἐκλεκτὴν, ἀκλόνητον ἐπιστήριζον σαῖς πρεσβείαις ἐρηραιομένην ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς, ὀρατῶν ἐχθρῶν, καὶ ἀοράτων, ἀνεπιβούλευτον διατήρησον.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς, εἶδ' οὐκ ἐστὶ λέγε τὸ
Μακαρίζομεν σε...
Δοξολογία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ Ἀποστολικοῦ Κανόνος, ᾠδὴ γ' καὶ στ'.

Ὁ Ἀπόστολος, ζῆτει Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν: Κύριος, ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει... Ζῆτει Ὁτωβρίου ιη'.

Κοινωνικόν: **Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος α**

